

Strå

© Rut Rustica
Tryck: Ordfront, Stockholm 1984
ISBN 91-7810-239-1

Till vänner
som önskat att även få läsa vad de vid tillfällen lyssnat
till av mina tankar. Mitt varma tack för förtroende
och inspiration att samla dem!

Jag har tvekat länge. De flesta kom till i början av
60-talet.

Allt gott
önskar
tillgivna Rut Rustica

SOMMARHAGE

Brudbrödstid
vind i vita stjärnor
 jungfrulin blått
 och smultronblom
Gå tyst på mjuk matta
vitklöver och darrgräs
 har mönstrat den

SKISS

Mjukt strå böljar
når högt
fibblan sträcker sig
– når inte upp –

lågt kryper
blommande käringtand

FRÅN BUSSFÖNSTRET

O, dikeskant
blommande grant
 är du oas i asfalt

älgört klöver
vi behöver
 skönhet som förr
vi
slängda bakom ratt och dörr

SOMMAR

Gulmåra, vitmåra
sänghalm åt Jungfru Mari
tonen och doften ger du
sommarens melodi

Gulmåra, vitmåra
Jungfru Mariehalm
granne till blåklocka står du
hon ringer din sommarpsalm

ANGELICA

Dina knoppar är skära
Angelica
din stjärnbukett vit
dina fattiga släktingar hundloka
nog förde dig hit

Och som avblommad dröjer
länge din stängel
står i mörk silhuett
kastar på snövita täcket
skuggor –
de vackraste vintern sett

RAPPORT FRÅN SKOGSBACKE

Vinden susar i aspen
tung vind och stilla
strå vid trädets fot
dallrar
strå med tusende knoppar
strå, strå, strå

Torra filigranssköna
slokar granens grenar
grå vid frisk granne
som lyckades kämpa
sig till en aning av fukt
som gav liv
den sommaren då torkan kom

FÖRNIMS FÖRLUSTEN

Mot morgonen
kvittrar fåglarna
Morgonen har ingen like

Förnims förlusten
i sovande människors
rike?

JUNINATT

Ljus natt vill vaka
ej sover den
den vill låta oss smaka
skönheten

Ljus natt vill bära
allt i sin rymd
långt bortom nära,
nära, ej skymd

ÖGONBLICK ÄGER JAG NU

Tiden är nu
ögonblick som lever
 som andas
 som ger
 som tar emot
vad jag ger det
ögonblick äger jag nu

FÖR VINDEN UT

Sjunga i rim och utan
är att öppna rutan
slänga det ut för vind
för vinden ut –
Når det nå'n annans knut?

"DOM ANDRA"

Dom andra är jag
sedd från dom andra
Livets lag
är att samman vandra

Dom andra är du
sedd från oss andra
Det händer ju
att vi samman vandra

GENEROSITET

Generös
den som ger?

Mer
den som kan
ta emot
utan knot

OÄNDLIGHETSKEDJA

Dagen
har ingen sett
den föds ur natten
Dagen
har berett natten

ATT KOMMA IGENOM

Sorg är kvinnan i svart
svart sko och slöja
 sorgen kan leda vart?
Kan till utplåning böja
 livet höja

VEM KAN

Att se
vad den andre behöver
att ge
– inte det som blir över

Vem kan
om det släppa taget
som han
tänkt för det egna jaget

BESINNING

Visst ville jag gråta en smula
men vad tjänar det till
ögonen blir bara fula
och tiden står inte still

Den drar iväg med oss alla
vi snurrar bara med
pustarna kommer kalla
och tuffar oss lätt på sned

Vi hänger oss fast som i stroppar
och spänner handen hårt
tidshjulet i gropar hoppar
vi ser oss kring efter vårt

Vårt som vi inte vill mista
vårt vi måste ha med
skönt vi fatt i det sista
och vägen är rak och bred

Visst ville jag gråta över
det som på vägen slogs –
men lugnet som bara söver
lyckligt ifrån mig togs

SAMHÖRIGHET

Är du ensam?

Du lever ju i allt
allt lever i dig
tårar och skratt och värme
att känna för andra

VIT KYRKOÅRD

Frostiga vita vingar
har träden på vakt
snöiga kullar höljer
vad varliga händer lagt

Jorden gömmer här mången
jorden gömmer
 vad jorden ägt
Himlen slutits kring anden
och såren läkt

VAD ATT VÄNTA

Ingen äger
någonting
tingen
äger ingen
lån
med
eller utan
ränta
vad kan
Givaren vänta

ATMOSFÄR

Atmosfär kan binda
kväva liv i sin linda

Atmosfär kan inspirera
tankar i ord förvandla
lätt att känna och handla

PÅ BÄTTRINGSVÄGEN

(ur brev)

Vet du att ensamheten
just nu
är att uppleva ingenting
som allting
fylld till brädden
av allting –
som är ingenting

Rikedomen i en melodi
tystnadens välljud
Stjärnan i fönstret
och en nypa luft

I dag är ingenting
märkvärdigt alls
men
alltings ljuvlighet

MOD

Vad vågar du?
Stå fri
Stå rak
för annans sak
Tänka
tankar – ej andras
Tåla
att härför klandras
Handla
där hjärtat tror
Höra
att någon är stor

PÅ FÄRD

Res, res,
snurra hjul på kupé
något annat väntar
ska du få se
där, där,
när vi är framme

Ro, ro,
skvalpa åra i sjö
på andra stranden
nappar på spö
där, där,
kunde vi stanna

Tro, tro,
visst – för att ingen **vet**
det är vår självklara hemlighet

här, här,
innan slutliga färden

BEVARAT

Gryr morgonen
 är någonting förbi
Natt är förbi
 och dag
Dygnets filmremsa
har rullat in i evighetshjulet
Skall den vevas upp
 och visas?

ORD, ORD

Skulle vi vara tysta
svårt få ett stopp
alltid vill någon nysta
sin ordhärva opp

Det är inte lätt att tystna
det klarar knappast vi
Ack, är vi evigt lystna
på ordsvalleri?

SOM ÄR RAKT INGENTING

Visst:

man lär så länge man lever
– man lever så länge man lär

Bön:

Lär mig att det
som inte tycks liv
som är ringa –
 rakt ingenting
kan bli
till ett livs
saligt hisnande sving

TIGA – TALA

Det kan vara bra att tiga
 tankarna trivs
Kanske när tystnaden bryts
 någonting rivs

Det kan vara bra att tala
 bära ut
det som rotas och snärjer
 binder till slut

BÖN

Skänk åt livet
 en skiva bröd
av livskvalité
som gör mig vaken
 för andras nöd
och renar min längtan
 att ge

VID MEDELHAVET

Natt kommer
het dag svalkas
för ut människorna
ur mörka rum
till halvmörkret
därutanför porten
tätt intill huset
vid gatan
den smala gatan
eller till hamnen

Kvinna med barn
på armen
barn vid fars hand
gammal kvinna
med barns hand i sin

Generationsgemenskap

DRÖJ – KOM

Dag dröj kvar
natt kan vänta
Dagen har många beting
steg, avstånd, nära ting

Natten utsläcker
omsorgens fåror –
kom natt

MUNTERT

I stillheten tankarna bor
 när dagen domnat
nytvagen av osynliga händer
stiger undermedvetandets
 lillbarn
upp till ytan
och roar sig grundligt

VID LEKPARKEN

Gungan flyger
och repet bär
barnet vilar i gungan
flyger
flyger
gör tanken här
vilar ibland på tungan

RIKEDOM

Sol och regn

ger mulden näring

örter spirar

går i blom

Tröst och hägn

omärkligt givet

ger åt hjärtat

rikedom

VIKTIGT

Lek, lek med ord och rytm

Nej – giv det stramt
sålla det strängt
mycket borde bli slängt

KRING UTTRYCKET "UPPLEVA"

Uppleva – är det att känna djupt
är det dallrande ton
eller är det att sakligt se
ting och tankar med reda

Att uppleva det är att gripas minsann
det talar om liv
leva betyder det **leva**

Men främst tror jag att
uppleva är något stort, stort
Som gör mej lyckligt liten

GÅVA

Att få glädjas med gamla vänner
att få lyssna och tala tillsammans
 att bubblande skratta
 åt minnen som var galna
 men inte tyngde
att se ögon allvaligt spegla
det som blev sorg
att få glädjas med öppet sinne
 att ge och ta emot
utan rollspel och masker
glädjas för att man känner varandra
 varandras fel
 och bitar av guld

ENKELT

Vem är värdig
att forma en tanke
Vem är värdig
att få den på pränt?

Värdig – jag tror
det gäller att enkelt
tankarna ge
som om ingenting
ingenting hänt

Traditionen kan bli som tomt emballage –
Innehållet är för länge sedan förbrukat

Prestigen är tisteln i karaktärens blombukett.
Ambitionen är den segslitna basten
Lös upp den

När du är spänd
skär det i dej och din omgivning
som kritgnissel mot svarta tavlan

Ser jag inte mina fel och vill en förändring
skolkar jag i livets skola

I självmedlidandets bomull
lyckas man nästan rädda sig
undan sunda vindar och andlig
spänst

Handla i desperation
är att skära ris till egen rygg

INNEHÅLL

I markerna

Sommarhage	5
Skiss	6
Från Bussfönstret	7
Sommar	8
Angelica	9
Rapport från skogsbacke	10
Förnims förlusten	11
Juninatt	12

Som tankarna kom

Ögonblick äger jag nu	13
För vinden ut	14
"Dom andra"	15
Generositet	16
Oändlighetskedja	17
Att komma igenom	18
Vem kan	19
Besinning	20
Samhörighet	22

Vit kyrkogård	23
Vad att vänta	24
Atmosfär	25
På bättringsvägen	26
Mod	27
På färd	28
Bevarat	29
Ord, ord	30
Som är rakt ingenting	31
Tiga – tala	32
Bön	33
Vid Medelhavet	34
Dröj – kom	35
Muntert	36
Vid lekparken	37
Rikedom	38
Viktigt	39
Kring uttrycket "uppleva"	40
Gåva	41
Enkelt	42

Kanske aforismer 43

